

1. søndag i advent I
2. december 2018
Sundkirken 10

Salmer:

84 Gør døren høj

74 Vær velkommen

Gud, som velsignelse

819 Så hør dem da endnu

85 Op, Zion

80 Tak og ære være Gud

Dette hellige evangelium skriver evangelisten
Matthæus (Matt. 21, 1-9)

Bøn:

Vor Gud og far

Kom til os med glæde og håb.

Amen

1. søndag i advent er en festdag, som kalder på
lovsang, jubel, glæde og taknemmelighed.

Det er et vendepunkt i kirkeåret,

det går mod lysere tider,

for vi tænder flere og flere lys –

Vi ser med glæde og forventning på det der kommer.

Natten er fremrykket,
dagen er nær – som Paulus formulerer det.

Vi venter på dagen, hvor barnet skal fødes,
og selvom vi måske ikke længere venter med
barnlig glæde,
så er feststemningen og det lysfyldte håb ikke til at
komme udenom.

Her i Sundkirken mindes vi også om at det i dag er
35 år siden. der første gang blev fejret
gudstjeneste,
ikke her i kirkerummet, men i kirkesalen inde ved
siden af.

1. søndag i advent 1983 blev kirkesalen indviet.

Det er ikke nogen lang historie, når vi
sammenligner os med Toreby kirke og de mange
andre gamle middelalderkirker som omgiver os.

Men vi er i familie med hinanden alle sammen,
unge kirke, gamle kirke, andre kristne kirker i
Danmark og udover hele verden

– om vi er i Afrika, Asien eller Amerika, så er der kirker.

Mennesker har skabt rum for mødet med Gud.
Vi giver fysisk og konkret plads til at Gud kan komme til os – og møde os i gudstjenester, bøn og lovsang.

Barnets fødsel, Jesu komme til verden vækker begejstring og glæde – ikke bare dengang men også i dag.

Og julens glæde har det med at smitte af på adventstiden.

Glæden breder sig udover hele december – og hvis ikke vi allerede har taget hul på det, så brager glæden for alvor igennem i dag.

For frelsen er nær,
Gudsrigets konge, Jesus Kristus, kommer snart.

Da han første gang kom ridende på æslet,
var der jublende hosianna råb,
svingende palmegrene
og kapper bredt ud på vejen.

I forlængelse af den tids begejstring samles vi stadig i kirkerne for at tage i mod ham og det han vil os.

Når Jesus kommer til os mennesker i dag, hvordan tager vi så imod ham?
Synger vi glade sange?

Åbner vi kapperne og lægger dem på vejen for ham?
Eller lukker vi vinterfrakkerne tættere omkring os selv.

Åbner vi armene mod Kristus?
Åbner vi hjertets dør,
lader vi vore hjerter banke varmt og tillidsfuld for Guds komme til os? –
Byder vi kærligheden indenfor i varmen?

Det er personligt spørgsmål:
Hvordan tager vi hver især imod Guds søn, når han kommer til os?

Men det er også et fælles spørgsmål til os som menighed og kirke.
Hvordan tager vi imod det glædelige budskab?

Vi er fælles om evangeliet der forkynder
Frelserens komme til verden.
Derfor har vi bygget kirker,
og derfor holder vi gudstjenester
– Vi åbner døren hver eneste søndag –
For at Gud kan komme til os,
for at vi og alle andre kan møde ham –
Vi vil gerne glædes,
og vi vil gerne dele glæden.

Glæden og åbenheden må gerne smitte
– ikke bare fra jul til advent – men også fra kirken
ud i verden, så frelserens nærvær kan skabe glæde
alle dage.

Vi er ikke herre over glæden,
glæden er ikke noget vi kan eje,
vi kan ikke fastholde den
og slet ikke bestemme over den.
Glæden er en gave,
noget der kommer til os udefra –

Men vi har selv, både som enkeltpersoner og som
menighed, mulighed for at vise åbenhed og tage
imod det gode som kommer til os.

På den måde kan vi være med til at skabe plads til glæden både i vort eget hjerte og i fællesskabet.

Glæden er smittende –
den kalder på at vi deler den med hinanden.

Gud kalder på os –
Han kalder os til at åbne vore hjerter,
han kalder os også til at åbner hjertet for hinanden.

Så vi, når går ud af den åbne dør med åbnet hjerte,
kan dele Guds glæde med dem vi møder.

Børnene er ret gode til at lade juleglæden smitte
udover hele adventstiden,
de er gode til at leve i begejstring og håb
– måske kan vi voksne lære lidt af deres
modtagelige og åbne hjerter.
Måske kan vi give lidt mere plads til Gud og til
glæden.

I dag er det en af kirkeårets festdage –
vi glæder os,
vi glæder os over Guds komme til verden,
vi glæder os over den kærlighed og det fællesskab
der er blandt mennesker –

ikke bare i vores kirke,
men udover hele jorden.

Ikke bare i vores generationer,
men i mange generationer og århundreder før os
har vi haft livsglæden til fælles.

Vi glæder os i nuet, og vi håber og tror at
fællesskabet om Kristus vokser ind i fremtiden –
helt ind til Gudsrigets endegyldige komme,
der hvor Kristus atter kommer for at være sammen
med os i evighedernes evighed.

Glædelig advent.

Amen